

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 24. septembar 2012. god.
Br. ref.: RK302/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI163/11

Podnosilac

Predrag Đorđević

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Republike Pkl-Kzz-91/10 of 23.
avgusta 2011. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Predrag Đorđević, rođen u Zemunu, Republika Srbija, trenutno na izdržavanju kazne zatvora u pritvornom centru Mitrovica. U postupku pred Ustvanim sudom ("Sud") podnosilac zahteva je predstavljen od strane Miodraga Brkljača i Ljubomira Pantovića, advokati iz Mitrovice.

Osporena odluka

2. Osporena Odluka je Presuda Vrhovnog suda Republike Kosovo Pkl-Kzz-91/10 od 23. avgusta 2011. god. koja je dostavljena podnosiocu zahteva 12. septembra 2011. god. Po toj presudi je zahtev podnosioca zahteva za zaštitu zakonitosti odbijen kao neprihvatljiv.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti Presude Vrhovnog suda Pkl-Kzz-91/10 od strane Ustavnog suda Kosovo 23. avgusta 2011. god. sa kojom je navodno izvršeno kršenje zagarantovanih prava Ustavom Republike Kosovo ("Ustav").
4. Podnosilac zahteva posebno navodi kršenje člana 24. [Jednakost pred Zakonom] i člana 31. [Pravo na čestito i Nepristrasno suđenje] Ustava. Podnosilac zahteva takođe navodi da su njegova prava zagarantovana članom 7. [Jednakost pred Zakonom] i 10. [Pravo na pravično suđenje] iz Univerzalne Deklaracija o ljudskim pravima prekršena.
5. Konačno, podnosilac zahteva navodi da su njegova prava zagarantovana članom 6.1. Evropske Konvencije o ljudskim pravima ("Konvencija") bila prekršena.

Pravni osnov

6. Zahtev se zasniva na članu 113.7. Ustava; članu 46, 47, 48 i 49 Zakona br. 03/L-121 Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon), i pravilo 56 (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak u Sudu

7. Dana 20. decembra 2011. god. podnosilac zahteva je podneo zahtev u Ustavnom sudu.
8. Predsednik je 17. januara 2011. god. imenovao sudiju Robert Carolan kao sudiju izvestioca i veće za razmatranje u sastavu sudija Altay Suroy (Predsedavajući), Gjyljeta Mushkolaj i Iliriana Islami.
9. Sud je 18. januara 2012. god. obavestio predstavnika podnosioca zahteva i Vrhovni sud u vezi sa zahtevom.
10. Dana 2. februara 2012. god. Sud je obavestio Specijalno Tužilaštvo Kosova u vezi sa zahtevom.
11. Istog dana je Sud zahtevao od predstavnika podnosioca zahteva da obezbedi Sudu kopije svih presuda usvojenih u krivičnom postupku protiv podnosioca zahteva, kao i druge relevantne dokumente kao što su krivične optužbe i druga dokumenta izdata od Specijalnog Tužilaca.
12. Dana 16. februara 2012. god. Sud je primio od strane predstavnika podnosioca zahteva dodatna dokumenta u vezi sa zahtevom.
13. Predsednik Suda, je 13. jula 2012. god., je imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija Snezhana Botusharova (predsedavajući), Enver Hasani i Ivan Čukalović.

Pregled činjenica

14. Činjenice slučaja se mogu sumirati na sledeći način.

15. Dana 19. novembra 2009. god. Okružni sud u Mitrovici je doneo presudu K. br. 134/2008 i proglasio podnosioca zahteva krivim za sledeća krivična dela: (a) izazivanje nacionalne, rasne, verske ili etničke mržnje, razdora, netolerancije u suprotnosti sa članom 115.3. u vezi sa stavom 1 Krivičnog zakonika Kosovo (KZK), (b) pokušaj teškog ubistva, suprotno sa članom 146 i 147. u vezi sa članom 20. KZK. Kao rezultat toga, podnosilac zahteva je osuđen na 6 godina i 6 meseci zatvora, počev od 14. juna 2008. god.
16. Tokom postupka u Okružnom sudu, nakon donošenja odluke, predsedavajući je uputio stranke u vezi sa obavezom najave žalbe u zakonski određenom periodu od 8 dana od izricanja presude.
17. Gore navedena presuda takođe sadrži sledeću instrukciju za pravno sredstvo "Ovlašćeno lice može uložiti žalbu protiv ove presude preko Okružnog suda u Mitrovici, za Vrhovni sud Kosova, u periodu od 15 dana od dana prijema kopije presude."
18. Nezadovoljni presudom Okružnog suda i trajanju kazne 26. novembra 2009. god. žalbu je najavio podnosilac zahteva u Vrhovnom sudu Kosova. Žalba je podneta 31. decembra 2009. god.
19. Dana 27. januara 2010. god. oštećene stranke E.P. i A.H. su podneli žalbu protiv presude Okružnog suda zbog trajanja kazne.
20. Dana 30. marta 2010. god. Kancelarija Javnog Tužilaca Kosova je podnela zahtev Vrhovnom sudu Kosova sa predlogom da odbije žalbe podnosioca zahteva i oštećenih stranki i da potvrdi presudu Okružnog suda od 9. novembra 2009. god.
21. Nakon toga je Vrhovni sud Kosova zakazao zasedanje o zahtevu podnosioca zahteva. Na tom zasedanju predstavnik podnosioca zahteva je naglasio da nije bilo jasno da li su oštećene stranke najavile svoju žalbu u skladu sa članom 400. KZK. Predstavnik podnosioca zahteva je tvrdio da im njihov propust da najave žalbu poriče pravo na žalbu. Prema tome, podnosilac zahteva je zatražio od Vrhovnog suda da odbije njihovu žalbu.
22. Dana 4. maja 2010. god. Vrhovni sud Kosova je doneo presudu K.ž br. 24/2010 posle žalbi podnosioca zahteva i oštećenih stranki u gore navedenom slučaju. Vrhovni sud je odlučio da: (a) se žalba podnosioca zahteva odbije (b) žalba oštećene stranke A.H., je odbijena kao zakasnela i (c) i žalba oštećene stranke, E.P. je usvojena.
23. Vrhovni sud je odlučio da presuda Okružnog suda u Mitrovici treba da bude delimično preinačena zbog nekoliko otežavajućih okolnosti, a to su: metak koji je ispaljen iz napadnog oružja i koji se još uvek nalazi u telu žrtve, kao i mentalno stanje optuženog. Zbog toga je podnosilac zahteva osuđen na 12 godina kaznom zatvora, što je rezultiralo ukupnom kaznom od 12 godina i 3 meseci zatvora.
24. Nakon presude o preinačavanju njegove kazne, podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti u Vrhovnom sudu Kosova preko Okružnog suda Kosova Mitrovica, 1. septembra 2010. god. Odbrana podnosioca zahteva je tvrdila da su podneli zahtev zbog suštinskih kršenja krivičnog postupka i Krivičnog zakona. Kao takav, oni su predložili Vrhovnom sudu da preinače presudu K z br. 24/2010 od 4. maja 2010. god. i da odbije žalbu oštećene stranke EP kao neprihvatljivu ili da slučaj vrati veću drugog stepena Vrhovnog suda Kosova.
25. U svom zahtevu za zaštitu zakonitosti predstavnici podnosioca zahteva su tvrdili da je Sud pogrešno protumačio član 400. KZK u vezi sa tim da li je oštećena stranka EP

mogla da uloži žalbu u vezi sa ovim slučajem. Oni je takođe tvrdili da je u slučaju podnosioca zahteva izvršeno je i kršenje osnovnog načelo *in dubio pro reo*.

26. Dana 5. jula 2011. god. u njihovom pismenom dodatnom podnesku podnetom Vrhovnom sudu, predstavnici podnosioca zahteva su takođe tvrdili da "Vrhovni sud, na pretresu veća održanog 28. juna 2011. god. o slučaju optuženog R.V. AP-Kz br, 238/2010 je izrekao zakonsku kaznu da žalba oštećene stranke nije bila prihvatljiva zato što nije bila prethodno najavljena, zbog čega je žalba oštećenog S.D. bila odbijena i nije ponovno razmotrena". Zbog toga su predstavnici podnosioca zahteva ponovili svoje uverenje da bi trebalo da veće odluči u predmetu podnosioca zahteva po uzoru na veće slučaja Ap. (Kzh) no 238/2010.
27. Bez obzira na gore navedeno, dana 23. avgusta 2011. god. Vrhovni sud je doneo osporenu presudu u vezi sa predmetom podnosioca zahteva pod br. Pkl-K 91/10 i odbio je zahtev podnosioca zahteva o zaštiti zakonitosti.
28. U obrazloženju Vrhovnog suda se naročito navodi: "Veće priznaje da odredba člana 400. PZKP može biti predmet razjašnjenja. To je još jedna briga više, zato što postoje razlike između engleske i albanske verzije člana 400. Dok se u stavu 4. u engleskoj verziji navodi "ako je optuženi kažnjen zatvorom i žalba nije bila najavljena" verzija na albanskom jeziku navodi " i optuženi ne najavljuje žalbu."
29. Vrhovni sud dalje navodi da: "...autentična verzija Zakona, verzija na engleskom jeziku će prevladati. Ova verzija ne precizira koje lice ima prava da najavi. Ovaj nedostatak preciziranja u Zakonu bi trebalo da se tumači na takav način kako bi se obezbedilo pravično tretiranje stranki u postupku."
30. Osim toga, Vrhovni sud je naveo da "u pogledu sprovođenja principa *In Dubio pro Reo*, u ovom slučaju Vrhovni sud želi da razjasni da član 3, stav 2 PZKP važi samo u slučaju kada sumnja u postojanju činjenica koje su relevantne za slučaj ili u vezi sa sprovođenjem određenih odredbi krivičnog zakona. Ovo nije takav slučaj pošto ima veze sa tumačenjem zakona u postupku."

Navodi podnosioca zahteva

31. Podnosilac zahteva navodi kršenje člana 24 [Jednakost pred Zakonom] i člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava. U tom smislu podnosilac zahteva tvrdi da osporena presuda Vrhovnog suda treba da se poništi.

Primenjiv zakon

Član 400

(1) lica koja imaju pravo na žalbu (član 399. ovog Zakona) dužna su da najave žalbu. Oni mogu da najave žalbu odmah nakon objavljivanja presude ili posle pouke o pravu na žalbu odmah (član 394. stav 1 ovog Zakona), ali ne kasnije osam dana od objavljivanja presude.

(2) Ako lice koje ima pravo na žalbu u zakonskom roku ne prijavi žalbu, smatra se da se odrekla prava na žalbu, osim u slučajevima iz člana 4. ovog Zakona.

(3) Ako niko od lica koji imaju pravo na žalbu (član 399. ovog Zakona) ne najavi žalbu, konačna pisana presuda ne mora da sadrži obrazloženje. U tom slučaju prepis audio snimka sa glavnog pretresa takođe nije potreban.

(4) Ako je optuženom izrečena zatvorska kazna, a nije najavljena kazna, pisan a presuda, ipak mora da sadrži obrazloženje, a audio zapis sa glavnog pretresa će biti prepisan.

(5) Pre nego što drugostepeni sud donese presudu, podnosioc žalbe može da odustane od podnete žalbe. Odustajanje od žalbe ne može da bude neopozivo.
Član 399. PZKP glasi:

(1) Žalbu može da izjavi stranka, branilac, zakonski zastupnik optuženog i oštećeni.

(2) Javni tužilac može da izjavi žalbu ili na štetu ili u korist optuženog.

(3) Oštećeni može da ospori presudu samo u vezi sa odlukom suda koja se tiče krivičnih sankcija izrečenih za krivična dela protiv života i dela, protiv seksualnog integriteta ili protiv bezbednosti javnog saobraćaja, troškova krivičnog postupka, ali ako je javni tužilac preuzeo gonjenje od subsidijarnog tužioca (član 65. stav 2 ovog Zakona), oštećeni može da izjavi žalbu pos vim osnovama po kojima na presudu može da bude uložena žalba (član 402. ovog Zakona).

Ocena prihvatljivosti zahteva

32. Kako bi Sud bio u stanju da sudi u vezi sa zahtevom podnosioca zahteva, Sud prvo treba da oceni da li je podnosilac zahteva ispunio proceduralne kriterijume o prihvatljivosti predviđenim Ustavom, a koje se dalje određuju u Zakonu o Ustavnom sudu i Poslovniku o radu Suda.
33. Sud primećuje da se podnosilac zahteva u ovom slučaju žalio zbog kršenja njegovih prava na jednako tretiranje i pravično suđenje u Vrhovnom sudu.
34. Sud primećuje da je podnosilac zahteva iscrpeo sve raspoloživa pravna sredstva i svoj zahtev je podneo u zakonskom period propisanom sa članom 49. Zakona.
35. Sud zaključuje da je ovaj zahtev očigledno neosnovan u smislu pravila 36. Poslovnika o radu.
36. Podnosilac zahteva navodi da zbog toga što je Vrhovni sud doneo ono što izgleda kao drugačija presuda u slučaju gde on navodi da je sličan njegovom slučaju da je njemu uskraćeno pravo na jednak tretman u skladu sa članom 24. Ustava i člana 7. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima. On takođe navodi da mu je uskraćeno pravo na pravično suđenje u skladu sa članom 31 (1) i (2) Ustava, člana 6 (1) Evropske Konvencije o ljudskim pravima, i člana 10. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima.
37. Član 24. (2) Ustav propisuje:
  2. "Niko se ne sme diskriminisati na osnovu rase, boje, pola, jezika, veroispovesti, političkog ili nekog drugog uverenja, nacionalnog i društvenog porekla, veze sa nekom zajednicom, imovine, ekonomskog ili socijalnog stanja, seksualnog opredeljenja, rođenja, ograničene sposobnosti ili nekog drugog ličnog statusa."
38. Član 24(3) Ustav propisuje:

"Načelo jednakosti pred Zakonom ne sprečava sprovođenje i usvajanje privremenih mera, neophodnih za zaštitu i napredak prava pojedinaca i grupa koje nisu jednake."

39. Član 31 (2) propisuje da svako ima pravo na “...javno nepristrasno suđenje .....” .
40. Podnosilac zahteva jednostavno navodi da zbog toga što je Vrhovni sud protumačio sprovođenje procesnog zakona u nekom drugom slučaju drugačijem nego u njegovom njegovu pravo na ustavno pravo na jednak tretman je prekršeno i njemu nije pruženo jednako suđenje. Podnosilac zahteva nije dokazao da on nije bio jednako tretiran kao ostali građani zbog njegovog statusa.
41. Podnosilac zahteva nije uspeo da dokaže da je njegov slučaj činjenično ili pravno identičan sa nekim drugim slučajem u Vrhovnom sudu gde proizlazi da je Vrhovni sud doneo drugačiji pravni zaključak istog procesnog zakona koji je primenjen u njegovom slučaju.
42. Podnosilac zahteva nije uspeo da dokaže da nije dobio pravično suđenje.
43. Kako bi se uspostavilo ustavno kršenje, podnosilac zahteva mora dokazivati više od toga da je jedan redovni sud doneo dva ili više kontradiktornih pravnih ili činjeničnih zaključaka.
44. Kao što je navedeno u Ustavnom sudu u slučaju br. KI06/09, podnosilac X protiv presude Vrhovnog suda br. 215/2006, presude Okružnog suda br. 741/2005, presude Opštinskog suda br. 217/2004:
- " ... Sud bi pre svega hteo da naglasi da on ne predstavlja apelacioni sud u odnosu na ostale sudove na Kosovu i ne može intervenisati po osnovi da su ovi doneli pogrešnu odluku ili da su pogrešno ocenili činjenice. Uloga Suda jeste isključivo da obezbedi usklađenost sa pravima zagarantovanim Ustavom i drugim pravnim sredstvima i stoga, ne može obavljati ulogu suda "četvrtog stepena" (vidi, mutatis mutandis, i.a., Akdivar protiv Turske, 16. septembra 1996, R.J.D, 1996-IV, stav 65).".
45. Kako dalje navodi Ustavni sud u slučaju br. KI. 06/09, podnosilac X protiv presude Vrhovnog suda br. 215/2006, presuda Okružnog suda br. 741/2005, presuda Opštinskog suda br. 217/2004:
- “Sama činjenica da je podnosilac zahteva nezadovoljan sa ishodom slučaja ne može sam po sebi da pokrene osporene navode o kršenju člana 31. Ustava (vidi mutatis mutandis presude EKLJP Appl. br. 5503/02, Meztur Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske, presuda od 26. jula 2005. god.).”*
46. U ovom zahtevu je podnosilac zahteva jednostavno naveo da je Vrhovni sud Kosovo bio u suprotnosti u svom pravnom tumačenju zakona krivičnog postupka. Takvi navodi, bez više dokaza, čine ovaj zahtev očigledno neosnovanim.

IZ TIH RAZLOGA

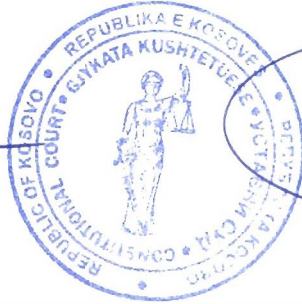
Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članove 48. i 56. Zakona i pravila 36. Poslovnika o radu Ustavnog suda, o svom zasedanju održanim 13. jula 2012. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev prihvatljivim;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani